

Nem Tisza — Hungária

Május 15-i lapunkban szóva tettük, hogy az épülő szegedi új szállodát mint „Hotel Szeged”-et emlegetjük, holott ez az elnevezés hibás lenne, mivel Szeged-étterem működik már a városban, s különben sem szerencsés a város nevével jelölni egy szállodát. Eszrevetünkre Bodola Miklós, Szeged megyei város tanácsa vb kereskedelmi osztályának vezetője a következő levelet küldte szerkesztőségünknek:

„Régem eldől, hogy az új szálloda felépülése után a jelenlegi Hungária-szálloda — mely életveszélyessége miatt mint szálloda nem is működik — megszűnik, és az új szállodát „Hungária” néven nyitjuk meg. Ezzel az elnevezéssel utalunk a megszűnő és kedvelt, valamint közismert szálloda elnevezésére, valamint arra is, hogy üzemeltetője a HUNGÁR-HOTELS Vállalat lesz.”

Nyári egyetem

Hazánk egyik legrégebbi nyári egyeteme, a Pécsen működő „népek barátsága” nemzetközi egyetem, tizenhatodszor fogad vendégeket az idén itthonról és külföldről. Nevének megfelelően a népek közötti barátságot és megértést szolgálja, s programja során sokoldalúan mutatja be a mai magyar valóságot.

Mintaszervezés a mezőgazdaságban

A mezőgazdaságban nemcsak kívánatos cél, de egyre inkább mindennapi gyakorlat a korszerű üzem- és munkaszervezés. Csak a legjellemzőbb — és szinte mindenki előtt ismert — példák: a szocialista nagygazdaságok termelési rendszerei, mindenképp a Bábólnai Mezőgazdasági Kombinát baromfi-programja és kukoricatermelési rendszere, amelyek a terület két jelentős állomásának tekinthetők. Ezeket ma már a növénytermesztésben és az állattenyésztésben gazdaságok sora követi és alkalmazza.

Az iparszerű termelési rendszerek a leggyorsabban tártják fej a termelésben rejlő tartalékokat, s ezek megszervezésében határozottan felismerhetők a rendszerelméletű szervezés szempontjai, követelményei. S ami még szerencsésebb: a mezőgazdaságban végbemenő technikai forradalom — szaknyelven ezt „zöld forradalomnak” nevezik — egyre inkább összekapcsolódik a széles körű szervezési mozgalommal. A szervezésfejlesztésről szóló kormányhatározat, valamint annak végrehajtását szabályozó minisztériumi irányelvek és intézkedések nyomán a gazdaságok és a vállalatok már 1972-ben megkezdtek az intenzív szervezési munka előfeltételeinek megteremtését.

A személyi, tárgyi és anyagi feltételek előzetes vizsgálata alapján az ágazat 14 vállalatát szemelték ki a mintaszervezési programok elkészítésére. Az egyes vállalati programokat a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi

Minisztérium szakemberei vizsgálták felül, ha szükséges volt, kiegészítették, ily módon is biztosítva, hogy a vállalati programok szervesen illeszkedjenek az egész mezőgazdaság, illetve élelmiszer-gazdaság középtávú munka- és üzemszervezési feladatainak sorába.

A minisztérium már a programok előkészítésének időszakában sem hagyta magukra a kiszemelt vállalatokat, gazdaságokat: a mezőgazdaság és élelmiszer-gazdaság 1975-ig szóló feladatait tartalmazó útmutatót adott számukra.

A végeredmény rendkívül sokszínű: nemcsak a speciális gazdálkodási módszerek, hanem a vállalatgazdaság általános fejlesztési feladatai is felfedezhetők a szervezési programokban. A baromfi-telepek munkaszervezetének és technológiájának korszerűsítése, a lucernabetakarítás komplex gépesítésével együttjáró szervezési feladatok, a zöldségtermelő bázisüzemek kialakításával és továbbfejlesztésével kapcsolatos szervezési feladatok, vagy a konzervgyártó vonalak kapacitáskihasználásának fokozása mellett a bérszámfejtési ügyvitel racionalizálása, az optimális műszakszám megállapítása, a túlórák csökkentése, a munkaerő-gazdálkodás módszereinek felülvizsgálata is „mintaszervezési” feladat a kijelölt üzemekben.

Vagyis, az életmunka hatékonyságának fokozása a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban éppen olyan fontos feladattá vált, mint az ipar bármely vállalatánál.

A szervezési programok sokrétűségével kapcsolatban bizonyos aggályok is tapasztalhatók: vannak, akik úgy vélik, hogy talán túl sokat vállaltak a mintaszervezésekre kijelölt gazdaságok, félék, hogy túlbuzgók voltak és nem lesz erejük, lehetőségük — bizonyos feltételek hiánya miatt — mindennek a végrehajtásához.

A legfontosabb feltétel kétségtelenül — akárcsak az iparban — a kellő számú és jól képzett szakember. Ennek érdekében kezdték el — már 1969-ben — a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen az üzemszervező agrármérnökök képzését. Emellett tavaly három felsőfokú tanintézetben is hozzákezdtek a szervező szakemberek képzéséhez, valamint nagy körültekintéssel megteremtették a vezető- továbbképzés fejlett rendszerét is.

T. L.

Vértés Csaba

Fiatalok vetélkedője

Az NKfV központi ipartelepén, Algyőn rendezte meg a KISZ Csongrád megyei Bizottsága az üzemek fiatal mérnökeinek, közműgazdászainak és technikusainak megyei vetélkedőjét tegnap, csütörtökön. Az egész napos, kétfordulós versenyben 19 csapat indult. A téma az üzem- és munkaszervezés volt, valamint aktuális ifjúságpolitikai kérdések.

A délelőtti „selejtező” után 8 csapat maradt versenyben. A zsűriben helyet foglalt Perjesi József, az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága gazdaságpolitikai osztályának munkatársa, Fekete Tibor, a KISZ Központi Bizottsága ifjúsunkas osztályának munkatársa, Bódi György, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának titkára, Kovács Lajos, az SZMT ifjúsági bizottságának vezetője és dr. Kapás Pál, a Textilművek osztályvezetője. Első helyezést ért el a szá-

lámgyár csapata: Dobó Etelka, Maczelka Judit, Dobóczy Károlyné. Második lett a DÉLÉP, harmadik pedig a FÉG Makói Gyárának csapata.

Cikkünk nyomán:

A gépjárművezetői orvosi vizsga új rendje

A Délmagyarország május 9-i számában megjelentek a Magyar Autóklub szegedi csoportja elnökének észrevételei a rendelőintézet vizsgálati feladatairól. Dr. Salgó Gábor igazgató főorvos értesítette a klub vezetőségét, hogy az észrevételeket figyelembe véve a továbbiakban naponta 20 főt jegyeznek el orvosi vizsgálatra, mégpedig úgy, hogy tíz 11 óra, tíz pedig 12 óra kérésre be. Így remélhető, hogy a várakozási időt legfeljebb egy órára sikerül csökkenteni, s ezt háromévenként feltételezhetően senki sem fogja terhesnek érezni.

Aranyat ér

Kiadós májusi esők

A közmondás szerint a májusi eső aranyat ér, s ez az idén a száraz tél és tavasz után különösen igaz. Gazdasági növényeink fejlődésének döntő szakaszában vagyunk, s a tavaszi fagyveszély elmúltával a jó termés nagymértékben a kellő vízellátottságtól függ. A szárazság Alföldünk déli részén már tavaly július óta tartott, s a hőmentes tél és a tavasz elejei száraz meleg időjárás miatt április

közepére a termőtalaj felső rétegeinek vízkészlete csaknem teljesen elfogyott. Valóban a huszonegyedik órában jött meg a régóta várt éltető eső, amely április 30-ától tartósan és folyamatosan pótolja az szárazságot az elmúlt hónapok adósságát.

Az alábbi kimutatás alapján tekinthetjük át röviden a Dél-Alföld csapadékviszonyait az április 30.—május 20. közötti három hétről.

Csapadék ápr. 30— máj. 20.	Csapadékos A normál százalékban	normál nap
Bácsalmás	72 mm	120
Kiskunhalas	47 mm	124
Kiskunfélegyháza	45 mm	112
Kistelek	60 mm	147
Szentés	47 mm	110
Szeged	58 mm	123
Makó	60 mm	142
Mezőhegyes	76 mm	185
Orosháza	69 mm	182

Látható, hogy a Dél-Alföld az elmúlt három hétben mintegy 50—80 mm közötti csapadékot kapott, a területre hullott átlagos esőmennyiség kerekén 60

mm volt, ami négyzetméterenként ugyanennyi liter vizet jelent. Táblázatunk második oszlopában feltüntetjük, hogy a lehullott eső-

mennyiség a szóban forgó háromhetes időszak sokévi átlagos csapadékának hány százaléka. Megállapítható, hogy a Dél-Alföld jelentős részén több mint másfélszer annyi hullott le, mint amennyi ebben az időszakban szokásos, s a három hétről 9—13 napon mértek esőt. A legnagyobb esők május 1-én és 16-án hullottak, így 1-én Orosházán 30, 16-án Mezőhegyesen 28, Makón 24, Szegeden 20 mm-t jegyeztek fel.

A csapadékos, borús időjárás miatt a hőmérséklet az időszak túlnyomó részében jóval az évszaknak megfelelő szint alatt maradt. Mivel az idén májusi esők eléggé egyenletes időbeli eloszlásban és hűvös időjárás mellett hullottak, viszonylag csekély volt az elfolyásból és párolgásból eredő veszteség, így a víz a növényzet számára jól hasznosult, a talajt kellően áztatta.

Dr. Péczely György
egyetemi tanár

Színek, fazonok

A divat születéséről

Szinte mindennapos téma, hogy az ember gyakran nem kap olyan színű ruhát, amelyet akar; olyan fazonú cipőt, amit elképzelt; olyan kiegészítő divatcikkeket, amelyeket szeretne. Pedig elég nagy és bővülő a választék, miért akkor a panaszas? Közismert, hogy az emberek ízlése különböző, nagyon nehéz kielégíteni a konfekcióipar igyekezete ellenére. Az is igaz, hogy mi mindig legalább egy-másfél évvel járunk az európai divat mögött. Mi ennek az oka? Kérdésünkre Vass Sándortól, a Divattervező Vállalat igazgatójától kaptunk választ, aki a Szegedi Ruhagyárban tartott előadást a divattervezésről, összefüggéseiről.

Többek között elmondta, hogy az európai divat az utóbbi 20—25 évben erősen koncentráldott. A nagy divatházak színekben és formákban többnyire ugyanazt az irányvonalat követik, tekintve attól a néhány bemutatótól, ahol a nagyon fiatalok számára bolondos, különleges dolgokat láthatunk Nyugat-Európában, vagy például Japánban. Magyarországnak eddig nem volt szoros kapcsolata a nemzetközi divattervező szervezettel, így az információk mindig késve érkeztek, ezért nem tudtunk szorosan felzárkózni az európai divathoz. A jövőben más lesz a helyzet. Idén, január 1-től magyar szakemberek is megjelennek a di-

vattervező nemzetközi értekezleteken — legutóbb februárban volt ilyen, legközelebb júniusban lesz —, közvetlenül értesülnek a színek, fazonok alakulásáról. Mivel a divat tulajdonképpen gazdasági és kereskedelmi kérdés is, mindkét oldal képviselői részt vesznek hazánkban az európai divat születésénél.

Nyugat-Európában a divat is a főkés manipuláció egyik fajtája — mondotta Vass Sándor —, nálunk azonban más a cél. Elmaradni azért mégsem lehet, hiszen a divat nemzetközi, gazdasági és társadalmi viszonyainknak megfelelően kissé igazítani, nyírni kell a kreációkat.

A nemzetközi szervezet értekezletein a tagországok képviselői meghatározzák az alapszíneket és azok árnyalatait, előbb a textiliakét, majd a bőrökét a cipőipar és bőrdíszművészet számára. Az alapszínekből ezután ki-

ki a saját hazájában megtervezi a mintákat és a formákat, a nemzeti ízlés és egyéb feltételek szerint. A magyar szakemberek is hazahozták februárban az irányszíneket, kérdés, a magyar textilipar elhiszi-e nekik, hogy valóban ez lesz a divat. Amennyiben az ipar most megrendeli a festékeket, és mindent megtesz, ami szükséges, 1975—76 őszén mi is az európai divatnak megfelelően öltözködhetünk, egyetlen nappal se maradunk el.

A Divattervező Vállalat igazgatója beszélt arról is, hogy a minél lassan magyar népviselet lesz, máshol már nem hordják. Ahhoz azonban, hogy a konfekcióipar felzárkózzon az Európában mostanában elterjedt térdközepig érő, vagy annál is hosszabb szoknyadívalhoz, a tömegkommunikációs eszközök segítségével is szükség van.

Szakmai gyakorlat az NDK-ban

Nemrég kezdődött meg a Német Demokratikus Köztársaságba — szakmai gyakorlatra — kiutazó fiatalok jelentkezése. Már eddig is sok fiatal jelentette be részvételi szándékát. Elsősorban autószerelőnek, mechanikai műszerésznek, burkolónak és szakácsnak jelentkeznek, ugyanakkor sok még a betöltetlen hely: a forgácsoló, lakatos, kazánkovács, elektroműszerész, villanyszerelő, vegyipari, asztalos és kerámiadíszítő szakmában, valamint a szakképzetlen férfiaknak és nőknek betanítást igénylő munkaterületeken.

Az iskolából idén kikerülő fiataloknak különösen kedvező az NDK- és a magyar üzemek közötti együttműködés keretében történő munkavállalás. Ezekben az üzemekben ugyanis igen jól szervezett a szakképzés.

Ülésezett a könyvtárközi bizottság

A tanácsi, szakszervezeti, üzemi, valamint a tudományos könyvtári hálózatok vezető szakembereinek részvételével ülést tartott Szegeden a könyvtárközi bizottság. A tanácskozás napirendjén a közművelődési szakfelügyelet kérdéseit szerepelték. Az előterjesztést beható vita után a bizottság elfogadta.

A könyvtárközi bizottság állást foglalt a szervezeti és működési rend, a Könyvtáros Egyesület működése, valamint az 1974/75. évi munka-program véglegesítésében. Elhatározta, hogy legközelebbi ülését, melynek napirendjén az intézmények közötti munkamegosztás és az iskolai megközelítési könyvtárak együttműködésének kérdése szerepelnek, szeptemberben tartja.